

mōstrauit. p̄ q̄d
 volūt q̄dā eā eē ce
 rerē q̄ d̄ p̄io iue
 nisse frumētū. ex
 b̄ q̄d b̄ d̄ p̄z iſt
 dē fuisse añq̄ hor
 deū semiaref i egi
 pro. **A**redūt ar̄ q̄
 dā mercuriū de q̄
 b̄ fir mēto fuisse
 auū trimegisti et
 sc̄p̄isse lib̄m d̄ cō
 stellarōe. s̄z p̄mūz
 eē n̄ p̄. vt parz ex
 bis q̄ dixi in p̄e.
 dēn cap. 7. etiā ex
 bis q̄ auḡ d̄ic hic
 nā fuit p̄tepane
 isidi. q̄ p̄mo horre
 um in egypto iue
 nit. s̄z hordeū fuit
 semiarū i egypto
 añ egressū filiorū
 isrl̄ d̄ egypto vtz
 erodica. ar. sc̄m
 etiā eē n̄ p̄. q̄ i li
 bro illo. cōmēdāf
 plomus platōi.
 cus ergo mercuri
 us q̄ lib̄m illum
 sc̄p̄it fuit posteri
 or plōe. **D**ic̄ ar̄
 vincēt̄ in specu
 lo historali q̄ ipe
 trimegisti sc̄p̄it li
 brū istū. **S**cp̄it ci
 tres libros q̄ habē
 tur vidēz d̄ s̄bo
 p̄fecto. i q̄ pla di
 cit de vnigenito
 filio dei. **I**c̄ d̄ cō
 stellarōe i q̄ fara /
 lē n̄citate astrue
 re n̄it ad asclepi
 um neporē elcu /
 lapij. d̄ q̄ sūt ea q̄
 sup̄ auḡ p̄trac /
 tante d̄ d̄ic̄ eius
Sz n̄ q̄ trimegi
 stus sc̄p̄it libz
 d̄ stellarōe de q̄
 sup̄ d̄m̄ eē n̄ p̄cē
 vez q̄ trimegisti
 s̄z auḡ. ifra li. x
 viij. ca. xxix. p̄ces
 sit diu septē sapi
 etes grece. lib̄o
 d̄ stellarōe sc̄p̄it
 fuit p̄ r̄ga plōm̄
 vt dixi. vez e aut
 q̄ trimegisti scri
 psit duos lib̄os
 alios sup̄ noia i
 sol. e etiā b̄ aduer

iside yroze osir' egyptia dea
 et de parentibus eorum qui
 omnes reges fuisse scribunt
 quibus parentib' suis illa cū
 crificaret inuenit hordei se /
 getē : atq; in de spicas mari /
 to regi : et eius cōsiliario mer
 curio demonstrauit: vnde eā
 dem z cererē volūt: q̄ z q̄nta
 mala non a poetis sed mysti
 cis eorum litteris memorie
 mandata sint sicut leone sa
 cerdote prodente ad olym
 piadem matrē scribit alexan
 der: legant qui volunt vlt̄ pos
 sunt: z recolant que legerūt
 z videant quibus hominib'
 mortuis vel de quibus eorū
 factis tanq̄ dijs sacra fuerit
 instituta. **A**bsit vt eos quis
 deos habeat: sanctis marty
 ribus nostris: quos tamē de
 non habemus vlla ex parte
 audeant comparare. **S**ic ei
 non constituim' sacerdotes
 nec offerimus sacrificia mar
 tyribus nostris: quia incon
 gruum et indebitū illicitūq;
 est atq; vni deo tantūmō de
 bitū: vt nec criminibus suis
 nec ludis eos turpissimis ob
 lectemus: vbi vel flagicia isti
 celebrant deorum suorum si
 cuz homines essent talia cō
 miserunt: vel conficta deles
 tamēta demonum noxiōz
 si homines non fuerunt: **E**x
 isto genere demonum locra
 tes non haberet deum: si ha
 beret deum: sed fortasse ho
 mini ab illa arte faciēdi eos
 alieno z innocenti: illi impoz
 tauerunt talem d̄ uz: qui ea
 dem arte excellere voluerūt
Quid ergo plura: **N**on esse
 spiritus istos colendos pro
 pter vitam beatam que post
 mortem futura est: null' vel
 mediocriter prudens ambi
 git. **S**ed fortasse dicturi sūt
 deos quidem esse bonos: de
 mones autem alios bonos a
 lios malos: et eos per quos
 ad vitam in eternum beatā

perueniamus colendos esse
 censent: quos bonos opi
 natur: quod quale sit iam in
 volumine sequenti vidēdūz
 est.

redū q̄ auḡ p̄nuit
 illo q̄d d̄ic apule
 ius d̄ d̄o iocrat̄is
 vidēz q̄ eraryn'
 d̄ emō. eē fictū ab
 his q̄ tales deos
 faciūt. q̄ ei mltos
 dos n̄ fecerit. p̄z
 ex his q̄ d̄ ip̄o. s̄.
 dixi ca. iij.

Explicitus est liber octau'.

Incipiunt capitula libri noni.

- i **A**d quē articulū disputatio p̄missa p̄ue
 nerit z qz discutie dū sit d̄ residua que
- ii **A**n inf̄ demōes q̄b' dij sup̄iores. **S**tiōe
 sūt sit aliq̄ ps bonoz q̄z p̄sc̄io ad verā
 b̄ritudinē possit hūan a aia puenire.
- iii **Q**ue demōib' apulei' a scribat q̄b' cum
 rōnē n̄ subtrahat nihil x̄tut' assignat
- iiii **D**e p̄turbatiōib' q̄ aio accidūt q̄ sit peri
 pateticoz stoicozūq; sententia.
- v **Q**z passiōes q̄ xp̄ianos aios afficiūt nō
 in vitū trahāt s̄ x̄tutē exerceant.
- vi **Q**uibus passiōibus demones p̄ntēte
 apuleio exagitat̄ur quoz ope hoies
 apud deos asserit adiuuari
- vii **Q**z platonici figmēt' poetaz ifamatos
 deos asserāt de contrariōz stu d̄iorū
 certamē cū he p̄tes d̄monū n̄ deorū
- viii **D**e dijs celestib' z demōib' aereis sint
 hoibusq; frenis apuleij platonici d̄is
- ix **A**n amicitia celestū deoz p̄nt' finitio
 cessionē demonū possit hoī puideri.
- x **Q**z fm plōnis sn̄iam min' miserisūt ho
 mics in corpe mortali q̄ demones in
- xi **D**e opione plōnicoz q̄ putāt (eterno
 aias hoim demōes eē post corpa.
- xii **D**e frenis p̄trarijs q̄b' fm platōicos de
 monū hoimq; natura distinguitur
- xiii **Q**uō demones si nec cuz dijs beati nec
 cū homibus sūt miseri inf̄ vtramq; par
 tē sine vtriusq; cōmuniōe sint mediū.
- xiiii **A**n homines cum sint mortales possint
 vera beatitudinē eē felices
- xv **D**e mediatore dei z hoim hoie xp̄o ihu
- xvi **A**n rationabiliter platonici diffinierint
 deos celestes declinantes terrena cō
 tagia hoib' nō misceri q̄b' ad amicit
 ciam deoz demones suffragent.
- xvii **A**d cōmēdādā vitā brāzq; in p̄cipatiōe
 ē lūm̄i bōi n̄ tali mediatore idigē ho
 minē q̄lis ē demō: s̄ tali q̄lis ē vñ' xp̄s.

- xviii **Q**uod fallacia demonū dū sua intercessio-
ne viam spondet ad deum: hoc co-
natur vt hoies a via veritatis aītat.
- xix **Q**uod appellatio demonū tā nec apud cul-
tores eoz assumatur ī significatiōe
alicuius boni.
- xx **D**e q̄litate sciētie q̄ demōes supbos fac-
- xxi **A**d quem modum dominus voluerit de
monibus innotescere.
- xxii **Q**uid intersit inter scientiam sanctorū
angelozum ⁊ scientiam demonum.
- xxiii **N**omen deoz falso ascribi dīs gētū qd̄
tū ⁊ āgelis sanctis ⁊ hoīb̄ iustis ex di-
uinax scripturax aucte cōmūe est.

Capitulum I

Habebat nos ⁊ ma-
los ⁊ a
os ⁊c. **D**icitur
pit liber nonus ī
q̄ aug⁹ in dicit an
sunt aliq̄ demōes
boni a q̄b̄ sit vt
ta etna sperāda
p̄ mortē inredēs
pbare q̄ nulli ta-
les sunt. Et p̄riet
liber iste xxiiij. ca.
in q̄ p̄mo oñdit
q̄ sit sua inētio ī
libro ⁊ q̄ sua in-
sentio ē disputa-
re de demōib̄. īō
ī h̄ ca. fac̄ tria. q̄a
p̄ oñdit q̄ dyoca
uerit demōes h̄ q̄
posuerit q̄sdā de
os malos sic la-
beo ⁊ aliq̄. sic pa-
rut. s. li. iij. c. xiiij.
⁊ li. viij. cap. xiiij.
Isti s̄o crediderit
demonēs esse de-
os quosdā. **S**e-
cundo ibi. **H**i
autē q̄ oēs
deos ⁊c. **D**istin-
dit quid vocabat
demonēs plarōi
ci qui omnes de-
os bonos dicunt
esse. Isti autē sen-
serunt q̄ demōes
non fuerūt dī. s̄
mediatores inter
deos ⁊ hoies. vt
patet de apuleio
s. li. viij. ca. xiiij.
vbi disputatū est

Incipit liber nonus. **Ca. I**
A bonos et ma-
los deos eē qdā
opinati sūt: qdā
vero de dīs me-
liora sentientes
tantūz eis bonoz laudisq̄
tribuerūt: vt nullū deoz ma-
lū credere auderēt. **S**z illi q̄
deos quosdā bonos q̄sdā ma-
los eē dixerūt: demōes q̄ ap-
pellauerūt noie deoz quāq̄
⁊ deos s̄rari⁹ noie demonū
ita vt ipm̄ iouē quē volūt eē
regē ac principē ceteroz: ab
homero fateant demōē nū-
cupatū. **H**i autē q̄ oēs deos si-
nisi bonos eē asserūt: ⁊ lōge
p̄stantiores eis hoīb̄ q̄ boni
perhibent merito mouent
demonū factis q̄ negare nō
possunt: eaq̄ nullo mō a dīs
q̄s bonos volūt eē committi
posse: existimātes differētia
inf̄ deos ⁊ demōes adhibere
cogunt: vt q̄cquid eis meri-
to displicet in opib̄ vel affe-
ctibus prauis quibus vim su-
am manifestant occulti spūs
id credāt esse demonum nō
deozum. **S**ed quia colē de-
monēs inter homines et de-
os ita medios cōstitutos pu-
tant tanq̄ nullus deus homi-
nis miscatur vt hinc p̄ferant de-
siderata: inde referant impe-
trata: atq̄ s̄ platonici p̄ci-
pui philosophoz ac nobilissi-

mi sentiant cū quib⁹ velut cū excel-
lentiorib⁹ placuit istā examinare q̄
stionē vt r̄ū cultus plurimoz deoz
p̄sit ad consequendā vitā beatā q̄
post mortē futura est: libro supio-
re quesuim⁹: q̄ pacto ipsi demōes
qui talibus gaudēt q̄lia boni ⁊ pru-
dētes hoies aduersant ⁊ dānāt id
est sacrilegia: flagicioza: facinoro-
za: nō de quolibet hoie s̄ d̄ ipis dīs
figmenta poetaz: ⁊ magicaz arti-
um sceleratā puniēdāq̄ violētia
possint q̄si p̄pinq̄ozes ⁊ amicicio-
res dīs bonis conciliare homies
bonos: ⁊ s̄ nulla rōne posse cōp̄tū
est. **P**roinde hic liber sicut in illi⁹
sine p̄missim⁹: disputationē p̄tine-
re debet de differētia: si quaz vo-
lunt esse nō deoz inter se q̄s homi-
nes bonos dicūt: nec differētia de-
oz ⁊ demonū: q̄z illos ab hoibus
lōge lateq̄ sciūgūt: istos inter de-
os ⁊ homies collocaūt: s̄ de differen-
tia ipsozum demonum. qd̄ ad p̄sen-
tē p̄inet questionē. **Ca. II**
Ad plerosq̄ em̄ vsitatuz a
ē dici: alios bonos alios ma-
los demōes: q̄ siue etiaz sit
platonicoz p̄hoz siue quozūlibet
sententia nequaq̄ eius est negli-
genda discussio: ne quisq̄ velut de-
monēs bonos sequendos sibi esse
arbitret: p̄ q̄s tanq̄ medios deos
q̄s oēs bonos credit: dū conciliari
affectat ⁊ studet: vt q̄si cū eis pos-
sit eē p̄ mortē irrenit⁹ malignozū
spirituū deceptusq̄ fallacia: lōge
aberret a dō dō: cū q̄ solo ⁊ i q̄ solo
⁊ de q̄ solo aia hūana: id ē rōnalis
⁊ intellectualis brā est. **Ca. III**
Que igit ē differētia demo-
nū bonozum ⁊ maloz: quā-
do quidem platonici apu-
leius de his vniuersaliter differēs
⁊ tā multa loquens de aereis eoz
corporibus: de virtutibus tacuit
animozum: quibus essent p̄diti:
si boni essent **T**acuit ergo beatitu-
dinis causam: indicium vero mise-
rie tacere non potuit: confitēs eoz
rum mentem qua racionales esse
perhibuit non saltem imbutā mu-
nitamq̄ virtute passionibus anī-
mi irrationabilibus nequaq̄ cre-

de hac posi-
tione cuz a
puleio ⁊ in
tribus capi-
tulis sequē-
tibus. **T**er-
tio ibi. **C**
e **P**roinde
de hic liber
⁊c. declarat
intentuz su-
um ī hoc li-
bro videli-
cet q̄ inten-
dit disputa-
re de diffe-
rētia demo-
nū inter se.
Ca. II.
A pud
a p̄ciol
os ⁊c. **I**n h̄
ca. dicit au-
gustin⁹ cau-
sam quare
vult dispu-
tare de dif-
ferētia de-
monū in se.
Ca. III.
Que
est differē-
tia ⁊c. **I**n
hoc capitu-
lo incipit au-
gustin⁹ dis-
putationē su-
am de de-
monibus ⁊
ponit s̄ba
apuleij de
ipis. **A**r-
quibus p̄z
q̄ demōes
quasi in sa-
lo. id est in
mari fluctu-
ant agitari
vanis pas-
sionib⁹. sūt
em̄ ofores
id est ocien-
tes. ⁊ ama-
tores boim̄
⁊ miserant
⁊ indignan-
tur ⁊ agunt
id est instā-
tur. ⁊ letan-
tur. **S**ūt at
verba apu-
leij ab illo

Apuleius
in li. d. deo
socratis.

loco ex hoc
ferme re.
vsq; ibi ex
cludit. No
e in his re.
sumpta ex
libro de deo
socratis. q
si circa me
dium.
Ca. III
De
sue
sue
re. In b ca
pitulo au
gustinus oc
casionem et
quod dicitur
est in prece
denti capti
tulo de pas
sionibus de
monum in
cipit agere
de passioni
bus quam
e necesse ad
suis princi
pale. post
tum. Et on
dit aug^o in
hoc capto
quo concor
diter philo
sophi senti
unt de pas
sionib^o hu
iustmoi. Et
facit duo.
q: pmo ostē
dit quō int
pbos est di
scordia ver
balis et ap
parens. nā
peripateti
ci et platon
ei dicūt eas
posse in sa
piētē cade
re stoici ho
bo negant
quaz opio
nem stoico
ruz nētur
seneca i epi
stola ad lu
cillum mul
tis rationi
bus confir
mare. scō
ibi.

vere: s ipam q; sic stultax mentiū
mos ē: pcellōis qdāmō pturbatio
nib^o agitari. Verba nāq; ei^o d hac
re ista sūt. Ex hoc ferme demonū
nūero inq;: poete solēt haud q; q;
pcul a vitate: olores et amatores
q; rūdā hoim deos fingere; hos p
sperari et euehere; illos ptra adūsa
ri et affligere. **Igit** et misereri et in
dignari: et angī et letari: oēm q; hu
māi animi faciē pati: ac simli motu
cordis et salo mētis: poēs cogitari
onū est fluctuare q oēs turbele tē
pestates q; pcul a deoz celestiu trā
qllitate exulāt. **Hum** ē in his verb
ylla dubitatio: q nō aīoz aliq; i se
riores ptes: s ipas demonū mētēs
q; rōnalis sūt aīalia velut pcello
sū salū dixit passionū rēpēstate tur
bari: vt ne hoib^o qdē sapiētib^o cō
parādī sint: q hmoi pturbatiōibus
aīoz a q; hūana n ē imunis in fir
mitas etiā cū eas hui^o vire pditōe
patiūt mēte pturbata resistūt: nō
eis cedētes ad aliqd approbādū vī
ppetrādū: qd exorbitet ab itinere
sapie et lege iusticie: s stultis mor
talib^o et iustis nō corpib^o s morib^o
similes vt nō dicā dteriores: eo q
vetustiores et debita pena isanabi
lis ipi^o q; mētis vt iste appellauit sa
lo fluctuāt: nec i vitate atq; vitute
q turbulētis et pūis affectiōib^o re
pugna^o ex nlla animi pte pssistūt.
De sūt sine phoz d. Ca. III.
De his animi motibus: q; greci
Pati: nostri aut qdam sic cice
ro pturbatiōes: qdā affectiōes vī
affect^o: qdā vō sic iste de greco ex
pssit^o: passiōes vocāt. **Has** q; ptur
batiōes: siue affectiōes: siue passi
nes: qdā phi dicūt etiā in sapiētē
cadere: s moderatas rōniq; subie
ctas: vt eis leges quodāmō qbus
ad necessariū redigan^o modū: do
minatio mentis iponat. **Hoc** q; sen
tiūt: platōici sunt: siue aristotelici
cū aristoteles discipul^o plonis fu
erit q; secta peripateticam cōdidit
Alis at sic stoicis cadere vllas oī
no huiuscemōi passiōes in sapiētē
nō placet. **Hos** at: i stoicis cice
ro in libri d simib^o bonoz et maloz
vbis magi q; reb^o adū^o plonicos

seu peripateticos certare cō
uincit: qn qdē stoici nolūt bo
na appellare: s cōmoda cor
pori et extna: eo q nullū bo
nū volūt eē hois pter vitutez
tāq; artē bñ vīuēdi: q nō nisi i
aīo ē. **Hec** at isti simplicif et ex
cōmūi psuetudie loqndi ap
pellāt bōa: s in cōpatōe vitu
tis q recte vīuūt pua et exigua
Ex q; fit vt ab vtrīq; quōlibz
vocen^o: seu bōa seu cōmoda
pari tū existimatiōe pēsent^o:
nec in hac qstīōe stoici dele
ctent nisi nouitate verboruz
Quidē g mibi etiā in h vbi q
rit: vt; accidāt sapienti pas
siōes animi: an ab eis sit proz
sus alien^o: de verbis eos po
ti^o q; de reb^o facere ptouer
siam. **Nā** et ipsos nihil hinc a
liud q; platonicos et peripa
teticos sentire existimo: quā
tum ad vim rerū attinet nō
ad vocabuloz sonū. **Ut** em
alia omittā quibus id ostēdā
ne longuz faciā: aliquid vnū
qd sit cui dētissimū dicaz. **In**
libris quibus titul^o est: nocti
um acticarum: scribit. **Agel**
lius vir elegan^o: iisimī eloquij
et multuz facunde scientie se
nauigasse aliquando cū quo
dam philosopho nobili stoi
co. **Is** philosophus sicut lati
us et vberius quod ego bre
uiter attigā narrat. **Agelli**
us cum illud nauigium hor
ribili celo et mari periculosis
sime iactaretur: vi timor^o ex
palluit philosoph^o. **Id** aīad
uersum est ab eis qui aderāt
q;uis in mortis vicinia curio
sissime attētis: vtrum ne phi
losofhus in animo turbare
Deinde tempestate transa
cta: mox vt securitas pzebu
it colloquēdū vel etiā gari
endi locum: quidam ex his
quos nauis illa portabat: di
ues: luxuriosus: asiaric^o: phi
losofhum compellabat: illu
dēs q; extimuisset atq; pallu
isset: cū ipse mansisset intre

Hos autē id
est stoicos. re.
Ostendit q ista
discordia non est
realis. quia in re
concordant. et fa
cit hic duo. quia
primo de ista dis
cordia ponit sen
tentiam tullij lib.
videlicet. iij de fi
nibus bonoz et
maloz circa me
dium et li. iij. cir
ca finem et etiam
li. v. de fin. et li. f
de legibus. **Et** rā
git tullius dupli
cem discordiam i
ter stoicos et alios
Prima est de pas
sionibus p dicitis
Secunda est de
bonis. quia stoi
ci non concedunt
q; corporis sint a
liqua bona. **N**ec
etiam q; extra ho
minem sunt aliq
bona hominis. s;
ea que peripate
tici bona corpori
et bona exteriora
dicunt. stoici vo
cāt ea commoda
Et q; ad vtrū
q; sentit tull^o. q;
non est discordia
verbalis.
Uidetur et
go mibi re. **Po**
nit de ista discor
dia duplici suaz
sententiam. **Et**
pmo de ipa et quā
tum ad eam facit
tria. quia primo
sententiam suam
ponit que conso
na est sentētie tul
lij **Sec**do ibi.
Ut em alia o
mittam re. **S**en
tentiam suam cō
firmat p epictetū
stocū cui^o dicta
allegat augustin^o
que referente **A**.
gellio li. xviij. no
ctū acticarū. id ē
noctium ait emē
suum didicit. **S**
u autem iste epi

et. sic di
 cit **A. gelius**
 li. s. stoicor
 marum ser
 uilis in co/
 ditiois. vt
 idē dicit li. ij.
 et sic idē di
 cit lib. xvij.
Domitiano
 ipante epi
 cterus pbs
 nicopolym
 a roma dis
 cessit. cū eēt
 senat⁹ sul
 tū vt omēs
 phi vbe eie
 citi r italia i
 terditi es
 sent. fit at
 hic i narra
 tioe **A. ge**
 lii quā po
 nit aug⁹ mē
 tio de arti
 stuposocra
 tis discipu
 lo. de q̄ di
 citur fut. s.
 li. viij. c. ij.
 fit etiā mē
 tio de zeno
 ne r chrisp
 po. de q̄
 sciendū est
 q̄ zeno vt
 dicit tull⁹
 li. ij. de fini
 bus. p. n.
 cepit fuit sto
 icor. nō tā
 rerū inuen
 tor. q̄ nouo
 rū vborū idē
 i libro d̄ na
 tura deorū
 dicit q̄ chri
 stip⁹ stoico
 rū somnio
 ruz veterri
 mus habet
 interp⁹ **Le**
 tera parent
Terzio ibi
 e **Que** si
 ita sunt rē.
Declarat i
 tentiōem
 p̄borū quo
 ad istaz dis
 cordiam vt
 sic patet

pidus in eo quod impendebat exi
 tio. At ille aristippi socratici respō
 sum retulit: qui cū in re simili eadē
 verba ab homie simili audisset: rñ
 dit illū p̄ anima nequissimi nebu
 lonis merito nō fuisse sollicitū: se
 aut̄ pro aristippi anima timere de
 buisse. **Hac** illo diuite responsione
 depulso postea quesuit. **A. gelius**
 a philosopho non agitari animo
 sed discendi: que nā illa ratio esset
 pauoris sui. **Qui** vt doceret homi
 nem sciendi studio nauiter accen
 sum: ptulit statim de sarcinula sua
 stoici epicteti librū: in quo ea scri
 pta essent. que congruerent decre
 tis zenonis r chrysippi quos fuisse
 stoicorum principes nouimus. **In**
 eo libro se legisse dicit. **A. gelius**: s
 stoicis placuisse: q̄ animi visa q̄s
 appellant phantasias: nec in pote
 state est vtrum r quando incidat
 animo cum veniant ex terribilib⁹
 r formidabilibus rebus: necesse ē
 etiam sapientis animum moueat
 ita vt paulisp̄ vel pauescat metu
 vel tristitia contrahatur: tanquaz
 his passionibus p̄uenientib⁹ mē
 tis r rationis officium: nec ideo ta
 men in mente fieri opinionem ma
 li: nec approbari ista: eisq̄ consenti
 ri: hoc enim esse volunt in potesta
 te: idq̄ interesse censent inter ani
 mū sapiētis r stulti: q̄ stulti anim⁹
 eisdē passionibus cedit atq̄ accō
 modat mentis assensum: sapiētes
 aut̄ q̄uis eas necessitate patiant̄:
 retinent tñ de his que appetere vt
 fugere rōnabiliū debent veraz r
 stabilem incōcussa mente senten
 tiā. **Hec** vt potui nō quidē commo
 dius. **A. gelio**: s̄ certe breuius r vt
 puto plam⁹ exposui: q̄ ille se in epi
 cleti libro legisse cōmemorat eum
 ex decretis stoicorū dixisse atq̄ sen
 sisse. **Que** si ita sunt aut nihil aut
 pene nihil distat inter stoicorū alio
 ruzq̄ p̄horū opinionē de passionib⁹
 r pturbationib⁹ aiorū. **Utriq̄** eniz
 mētē rōnēq̄ sapiētis ab eaz d̄iati
 one defendunt. **Et** ideo fortasse
 dicunt eas in sapiente non cade
 re stoici: qz nequaquā eius sapien
 tiam: qua vtriq̄ sapiens est: vllō er

rore obnubilant: aut labe subuer
 tunt. **Accidit** aut̄ animo sapientis
 salua serenitate sapientie p̄p̄ illa
 q̄ cōmoda vel incōmoda appellant
 quāuis ea dicere nolint bona vel
 mala. **Hac** profecto si nihil ipede
 rer eas res ille philosophus: quas
 amissurum se naufragio sentie
 bat: sicuti est vita ista salusq̄ cor
 poris: non ita illud periculum per
 horresceret: vt palloris etiaz testi
 monio proderet. **Terū** r illam
 poterat permotionem pati: r fixā
 tenere mente sententiam: vitaz il
 lam salutēq̄ corporis: quorum a
 missionem minabatur tempesta
 rum inumanitas: non esse bona q̄ il
 los quibus in eēt facerēt bonos:
 sicut facit iusticia. **Quod** autem
 aiunt ea nec bona appellanda esse
 sed commoda. verborum certami
 ni non rerū examini deputanduz
 est. **Quid** enī interest vtrum apti
 us bona vocent̄ an commoda: dū
 tñ ne his p̄iuef: non minus stoic⁹
 q̄ peripateticus pauescat r palle
 at: ea si eqliiter appellando: s̄ eqlif
 existimando. **Ambo** sane si bonoz
 istoz seu cōmodoz periculū ad fla
 giciū vel facin⁹ vigeant: vt alit̄ ea
 retinere nō possint: male se dicūt
 hec amittere: quibus natura cor
 poris salua r incolumis habetur:
 q̄ illa cōmittere quibus iusticia vi
 olatur. ita mens vbi fixa est ista sē
 tentia: nullas pturbationes etiaz
 si accidunt inferioribus animi par
 tibus: in se contra rationem p̄uale
 re p̄mittit: qui immo eis ipa domi
 natur eisq̄ non consentiendo sed
 potius resistendo regnuz virtutis
 exercet. **Talem** describit etiam **A**
gelius eneaz vbi ait. **Mens** immo
 ta manet: lachryme voluntur in
 anes. **La. v.**
n **On** est nunc necesse copi
 ose ac diligenter ostendere
 quid de istis passionib⁹ doceat scri
 ptura diuina: qua xp̄iana eruditō
 continetur. **Deo** q̄pe illā ipaz mē
 tem subycimus regendam et iuuā
 dam: mentiq̄ passionēs ita mode
 randas atq̄ frenandas vt in vsuz
 iusticie conuertantur. **Deniq̄** si in

eos realiter
 cōcordare
 f. **Quod**
 aut̄ aiunt.
Ostendit
 augustinus
 quid senti
 ar de secun
 da discor
 dia int̄ phi
 losophos.
Sentit au
 tem vt tull⁹
 us. **Addu**
 cit autem b
 vnumq̄suz
 virgilij li
 tij. eneidof
 scilicet mēs
 immota rē
 vbi v̄gelius
 de enea fec
 de re dispo
 nēte loq̄ns
 quē dīdo cō
 nabatur re
 tinere. nec
 valebat tñ
 licet ipa ml
 tis scribus
 se pro eius
 recessu affli
 geret dicit
 versuz hūc
 predictum.

La. v.
a **On**
n est
nūc
 necesse rē.
In hoc ca
 ostendit au
 gustin⁹ qd
 de predictis
 passionib⁹
 teneant xp̄i
 ani. **Et** sac
 tria. p̄mo ei
 ostendit qd
 potest habe
 ri et sacra
 scriptura d̄
 eis. sc̄do ibi

Eneid. 4

Cap. VII
 rē. Reprehēdit stoicos dupliciter. pmo qm i misericordia culpāt dicens q stoicus ille de quo in pcedenti capitulo dicitur est. timore naufragij prurba tus est qd m ex dicitur epicteti pba ut idem stoic' nō esse vitiosū. honestus fuisse prurbar' misericordia Et adducit ad h dicitur cicero in i orōne quaz fecit p quiro ligario vbi misericordiā pōit int' virtutes laudās singlarit' misericōiaz claritas Ite reprehendit stoicos de hoc q dicunt solū ptagios pbs s'bis pcedere. et adducit ptra stoicos dem tully l. i. de oratōre q grecos de hmoi pceditomb' vitupat. **L**erno ibi.

Sz adhuc merito re. mouet q stione quandam dicitur passioibus. an videlicet sint i angelis quā nō nō dicitur. **L**o stat tñ in angelis hmoi passioes cū sint mor' appetitus sensitui nlla ten' inueniunt.

Ca. VI.

Quāteriz de sanctis re. In h ca. pbat oēs demōes esse malos ex dicitur apuleij s. ca. iij. positus. et per consequens nō sūnt mediatores inter deos et homines sicut idem apuleij dicit. vt patuit s. li. viij. ca. xiiij.

disciplia nra: nō tā qrit' vtzpi' anim' nascat: s' qre irascat nec vtz sit tristis: s' vñ sit tristis nec vtz tēat: s' qd tēat irasci em peccati vt corrigat: cōtristari p afflicto vt liberet timere periclitati ne pcreat: nec scio vtrū qsq' sana cōsideratōe rephēdat. **N**ā z stoicorū ē misericōiaz solere culpāre. **S**z qto honesti' ille stoicus misericordia prurbar' hōis liberandi: q timore naufragij. **L**ōge meli' z hūani' : et pioz sensib' accōmodati' cicero in cesaris laude locut' ē vbi ait. Nulla de virtutibus tuis: nec admirabilior: nec gratior: misericōia ē. **Q**uid ē at' misericōia: nisi aliene miserie qdā in nro corde cōpassio: qua vtiq' si possum' subuēire cōpellimur. **S**erui at' mor' iste rōni qñ ita pbe' misericōia vt iusticia pseruet: siue cū in digētri tribuit: siue cū ignoscit penitēti. **H**anc cicero locutor: e gregi' nō dubitauit appellare virtutē. quā stoicos int' vitia nūerare non pudet. **Q**ui tñ vt docuit liber epicteti nobilissimi stoici ex decretis zemonis z chryssipi: q huius secte pmatū habuerit huiusce modi passioes in aim sapientis admittūt: quē vitij oib' liberū. eē volūt. **U**n sit cōsequens: vt hec ipa nō putent vitia: qñ sapiēti sic accidunt: vt ptra virtutē mētis rōnēq' nihil possint: z vna sit eadēq' snia peripatericoz vel etiaz platonicoz z ipoz stoicozuz. **S**z vt ait tully: verbi controuersia iā diu torquet homines greculos: cōtētiōis cupidiores q' veritatis. **S**z adhuc merito queri pōt: vtz cuz ad vite pntis p tneat in firmitate etiā in qbusq' bōis officijs huiuscemōi ppeti affect' **S**ācti xō āgeli z sine ira puniāt q's accipiūt etna dei lege puniendos z miseris sine misere

rie cōpassioe subueniant: et piclitatib' eis q's diligūt sine timore opitulent: z tñ istarū noia passionū p'uetudie locutōis hūane etiā i eos vsurpent: ppter qndā opez similitudinē: non ppter affectio num infirmitatē: sicut ipse de' fm scripturas irascit. nec tñ ylla passioe turbat. **H**oc em xōū vindicte vsurpauit effect': nō illi' turbulēt' affect'.

Quāteriz d. **Ca. VI**
 q scis āgel' qstioe dlatā: videam' quē admodū dicāt platonici medios demones int' deos z homines p'ntutos ist' passionū estib' fluctuare. **S**ic enī mēte ab his libera eis q' dñante: mor' huiuscemodi nō parerent: nō eos diceret apulei' sili motu cordis z salo mēt' pōēs cogitatōuz est' fluctuare. **I**pa igit' mēs eoz id ē ps anī supior q rōnales sunt. z in q' xō' z sapia si ylla eis eēt: passionib' turbulēt' inferior animi ptiū regēdis moderadi: s'q' dñaret. **I**pa in quā mēs eoz sic iste pladōic' cōfite' salo p'batōuz fluctuat. **S**ubiecta ē g' mēs dmonū passionib' iibidinū. formidini. iraruz atq' huiuscemodi ceter'. **Q**ue igit' ps in eis libera ē cōposq' sapie q place at dijs: z ad bonoz deoz similitudinē hoib' p'ulat: cū eozū mēs passionū vitij subuigata z opp'isa: q'cqd rōnis naturalit' hz ad fallēdū z decipiēdū: tāto acri' intēdat qto eā mag' possidet nocēdi cupiditas.

Ca. VII

Quod si qsq' dñt nō ex oim q s' ex maloz dmonū nūero eē: q's poete q' rūdā hoim osores z amatores deos nō p'cula ditate fingūt. **H**os ei dicit apuleius salo mēt' p oēs cogitationū est' fluctuare: q' mō istō intelligere poterim' qñ cū hō diceret: nō q' rūdā. i. maloz. s' oim dmonū medi

Cap. VII
 a **Q**uod si qsq' q dicit re. **I**n hoc cap. excludit augustin' qndaz responsione que dari posset ad argumentū quo in pcedenti capitulo pbatit oēs demones eē malos posset em dicit q' apuleius nō loq' tur de oib' demōnibus qñ dicit de demones passionatos fm fictiones poeticam que nō est p'cula veritate. et qñ dicit alia que ponuntur supra in. iij. ca. s' loquitur tñ de malis. **C**ōtrariū aut' pbat aug' dupl'r primo q' de eis dē demōnibus locut' est quando dixit eos passionatos z qñ dixit eos mediatōres int' deos z homines. vt sup' li. viij. ca. xiiij. patuit. s' oēs posuit mediator: et ergo omēs vult eē passionatos.

Secundo ibi b. **Q**uod em ait fingere re. pbat idem exponendo intētiōne apuleij qñ dicit lib. d. do socratis. poetas fuisse deos passionibus subiacere. quā fictionem tñ reputat apuleius non esse p'cula veritate. **E**t q' dicit apuleij recte intellecto p'z ipm idifferētē de oibus demōnibus idēz sensisse. **E**t aut' dicit poetas fm apuleij fictō q' ralta dñs attri buūt seu demōib' tāq' sint dñi cū tñ fm ipm nō sint dñi **I**n hoc at' ē dicitur vtz poetas r. q's

faltē demōibz illa
cōpenit. q̄ sic fin
gendo dijs ascri
būt.

C Deniqz hic eē
zē. ad intellectuz
eoz q̄ dicit apule
ius d̄ minerua et
venerē siue mar
te fm̄ homez. sci
endū q̄ homerus
finxit quosdā de
os amasse grecos
z eoz p̄tē in bello
troiano fouisse i
ter q̄s posuit mi
neruā q̄ ē dea arti
um z dea belloz.
nā ipa ē bellona.
yo car at apulei
mineruā hōeri z
cā ē q̄ d̄ minerua
b̄ finxit. z q̄ ipa
in medijs ceribus
gratiū. id ē grecoz
interuenit achilli
grecorum foris si
mo. cohibēdo tro
ianos z p̄cipue
becto ē troianoz
foris sumū quem
achilles in bello i
terfecit. Et eodez
mō ex p̄tē troiāo
rū poluit deos a
liq̄s eis fauētes.
sicut venerē deaz
amoz z martē de
um belloz. Stud
iō reputat fictici
um apulei. q̄ re
putat q̄ minerua
z venē z mars sūt
dū q̄z lo. ē in al
tissimo ethere nec
cū hoibz cōicāt. m̄
app̄tate ē dictū
illd. q̄ fm̄ ipm q̄
d̄ p̄missis dictū ē
d̄ demōibz h̄ificat
Dicit belinand
l. iij. q̄ homerus
apd̄ athemētes
p̄ infano habitē
q̄ dixit deos inf
se belligerasse. de
bello etiā deoz
cōtra troianos z
p̄ troianis facit
p̄gilius l. ij. enei
dos mentionez.

etate p̄tē aerea corpa inf de
os z hoies d̄scribēbar. b̄ ei
ait fingere poetas: q̄ ex isto
rū demonū nūcro deos faci
unt: z eis deoz noia iponūt:
z q̄b̄ voluerit hoib̄ ex his a
micos inimicosq̄ distribuūt
fictis carmib̄ ipunita licētia
cū deos ab his demonū mo
rib̄ z celesti loco z britudis
opulētia imotos eē phibeāt.
Hec ē q̄ fictio poetarū dos di
cere q̄ dii nō sūt: eosq̄ sub de
oz noib̄ inf se decertare p̄
pter hoies q̄s p̄ studio p̄tuz
diligit vel oderūt. Nō p̄cul
at a xitate dic̄ h̄ac eē fictionē
qm̄ deoz appellati vocabul̄ q̄
dij n̄ sūt: tales tñ d̄scribūt d̄
mōes q̄les sūt. Deniqz hinc
eē dic̄ homer̄ iniquā illā mi
neruā q̄ dijs celestib̄ grauez
cohibēdo achillē inf uicit. Q̄
ḡ minerua illa fuerit poeticū
vult eē figm̄tū eo q̄ minerua
deaz putat: eāq̄ inf deos q̄s
oēs bonos brōsq̄ credit i al
ta etherea sede collocat: pro
cul a p̄sātōe mortaliū. q̄ at
aliq̄s demō fuerit grecis fa
uens: troiāsq̄ p̄trari sic ali
adūsus grecos troianoz opi
tulator: quē venerē seu mar
tis noie idē poeta cōmēorat
q̄s deos iste talia si agētes in
celestib̄ hitatōib̄ p̄oir: et hi
demōes p̄ his q̄s amabāt cō
tra eos q̄s oderāt inf se d̄cer
tauerit: b̄ si p̄cula xitate po
etas dixisse p̄fessus ē. De his
q̄p̄e ista dixit: q̄s hoib̄ sili
motu cordis z salo mēt̄ poēf
cogitationū est fluctuare te
stat: vt possēt amozes z odia
si p̄ iusticia. b̄ sic p̄s sili co
rū i venatorib̄ z aurigis: fm̄
suar studia p̄tū p̄ alijs adū
sus alios exercecere. Id eī vide
tur p̄hs curasse p̄lonicus ne
cū h̄ a poet̄ canerēt: n̄ a de
mōib̄ medijs f̄ ab ipis dijs:
q̄z noia poete fingendo po
nūt: fieri crederēt. **Ca. VIII**

Quid illa ipa diffini a
tio demonū: Pax ne
intuēda ē: vbi certe oēs d̄f/
minādo cōplex̄ ē. Q̄ ait de
mōes eē genere aialia: anio
passiua: mēte rōnalia: corpe
aerea: tpe eterna: in q̄b̄ quicq̄
cōmēoratis nihil dixit oīno
q̄ demōes cū bōis saltē hoī
bus id viderent h̄re cōe: q̄d
nō cēt i malis: nā ipos hoies
cū aliq̄nto lati d̄scribendo
cōplectere: suo loco de illis
dicēs tanq̄ de infimis arz ter
renis: cū p̄t̄ dixisset de cele
stib̄ dijs vt cōmēdat: duab̄
p̄tib̄ ex sūmo z infimo ad vlti
mū tertio loco de medijs de
monib̄ loqueret. Igit̄ hoies
inq̄t rōne gaudētes: ofone
pollētes imortalib̄ aīs: mo
rib̄ūdis mēbz: leuib̄ z an
xijs mēt̄ib̄: brut̄ z obnoxys
corpib̄: dissilib̄ morib̄: simi
lib̄ errorib̄ p̄uicaci audacia
p̄tinaci spe: casto labore: for
tuna caduca: singilati morta
les: cūcti tñ in vniuerso gene
re p̄petui: vicissim sufficien
da ple mutabiles: volucritē
pore: tarda sapia: cita morte
q̄rula vira: fras icolūt. **L**um
hic tā mltā diceret q̄ ad pluri
mos hoies p̄tinet: nūq̄ etiā
illd̄ tacuit q̄d nouerat eē pau
coz: vbi ait: tarda sapia cita
morte: Q̄d si p̄mississet n̄so
mō recte gen̄ hūanū d̄scri
ptōis hui: tā itēta diligentia
f̄mississet. **C**ū x̄o deoz excellē
tiā cōmēdaret: ipaz britudi
nē q̄ volūt hoies p̄ sapiam p̄
uenire in eis aff̄auit excel
lere. Proinde si aliq̄s demo
nes bonos veller itelligi: ali
qd̄ etiā in ipoz d̄scriptōe po
neret: vñ vel cū dijs aliqua
britudinis p̄tē: vñ cū hoibus
q̄lēcūq̄ sapiāz putarent h̄re
cōmunē. **H**ūc x̄o nullū bonū
eoz cōmēorauit: q̄ bōi d̄scer
nerent a malis: q̄uis z eozū
malicie liberi expr̄imēde p̄c

Sed sicut po
pulus zē. venato
res dicit auḡ p̄
pter spectaculuz
q̄d fiebat in arc
nario seu āphre
atro in q̄ pugna
bant hoies cōtra
bestias. aurigas
h̄o dicit p̄ter lu
dos circenses. q̄
z certamē q̄driga
rū appellati sūt vt
in historia alexan
dri habetur.

Ca. VIII
Quid illa
ipa dif
finitio
zē. In h̄ ca. p̄bat
auḡ oēs demōes
eē malos ex diffi
nitōe demonum
quā ponit apule
ius in h̄. deo so
cratis post medi
uz q̄ diffinitō po
sita est. s. li. viij.
ca. vij. **E**t qua
diffinitione au
gustinus narrat
z arguit sic. apu
leius posuit tria
genera animalū
rationalium scilicet
deos. demōes
z homines. **D**e mo
nes medios inter
deos z homines
d̄scribendo vero
deos in eodem li
bro. z tanq̄s illd̄
quod in eis excel
lit attribuit eis se
licitatem. **D**efari
bendo vero homi
nes in eodē libro
post principium
tangit non soluz
illud quod ē oīm
hominū. sed etiā
q̄d ē excellentie et
bonitatis pauco
rum scz sapiētiāz
quā aliqui tarde
z cū labore acqui
runt. **S**ed diffi
niēns demones
z tangens ea in q̄
bus cū hominibz
cōueniunt. nihil
omnino attribuit

els qd e coe
 tm hois ho
 minibz ip
 sis. nec ali
 qd in qd ue
 niat cu djs
 qd illd in
 qd deoz boi
 tas z excel
 lris existit
 na lz pone
 rer demoes
 cu djs z ue
 nire qd ad et
 nitatem cor
 poz. no tm
 qd ad puri
 ratē animo
 rū in passi
 onibus qd
 turbelaf vo
 car. immo i
 h separat
 deos a de/
 monibus qd
 apparet qd
 sensit oēs
 demoes ma
 los eē. qd uil
 nō auderet
 hoc episse a
 dicere.

Ca. IX

Ep

h zc

In hoc ca.
 arguit brū
 augustinus
 et diffiniti
 one pdicta
 ad proban
 dum qd oēs
 demoes sūt
 mali z qd nō
 sūt adhibē
 di tanqz me
 diatores in
 ter nos z de
 os. Et hoc
 qd sic parz
 ex ipa diffi
 nitōne cor
 ipi hnt ani
 mos et cor
 pora quod
 etiā d djs
 et homibz
 sensit apu
 leius. Cor
 pus autē de
 terē e anio
 vt pbat p

perit: non tam ne ipos qd ne cul
 tores eoz apud quos loquebatur
 offenderet. Significauit tamen
 prudentibus quid de illis sentire
 deberent: quando quidem deos
 quos omnes bonos beatosqz cre
 di voluit: ab eoz passionibus atqz
 vt ait ipse: turbelae omni mō separa
 uit sola illos corporū eternitate cō
 iūgens: aio autē nō djs s hōibz simi
 les demones aptissime inculcās: z
 h nō sapientie bono: cui z hoies
 possunt esse participes: sed pertur
 batione passionuz: que stultis ma
 lisqz dñatur: a sapientibus xō z bo
 nis ita regitur vt malint eaz nō ha
 bere qz vincere. Nā si non corporū
 sed animozū eternitatem cuz djs
 habere demones vellet intelligi:
 non ytiqz homines ab huius rei cō
 sortio separaret: quia z hominibz
 eternos esse animos proculdubio
 sicut platonius sentit. Ideo cum
 hoc genus animantium describe
 ret: immortalibus animis: mori
 bundis membris dixit esse homi
 nes

Ca. IX

a Lphoc si ppter ea cōmunē
 cum djs eternitatem non
 habent homies: qz corpe sūt mor
 tales: ppter ea ergo demones ha
 bent: qz corpe sūt imortales: qles
 igitur mediatores sūt inter homi
 nes z deos: p quos ad deoz amici
 cias homines ambient qui hoc cū
 hominibus habent deterius: qd ē
 in animante melius. id est animū:
 hoc autē habent cū djs melius qd
 est in animante deterius. id est cor
 pus: Lū em animās. id est aīal ex
 anima cōstet z corpore. qz duozū
 aīa est ytiqz corpe melior: z si viti
 osa z infirma: melior certe corpo
 re etiam sanissimo atqz firmissimo
 quoniam eius natura excellēior:
 nec labe vitiozū postponitur cor
 porū: sicut aurum etiam sordidum
 argento seu plumbo licet purissi
 mo carius estimatur. Nā media
 tores deozū z hominū: p quos in
 terpositos diuinis humana iungū
 tur. cum djs habent corpus eter
 num. vitiosum autē cū homibz ani
 mum: quasi religio qua volūt djs

hoies p demones iungi in corpe sit
 non in aio cōstituta. Que nā tan
 dem istos mediatores falsos atqz
 fallaces qsi capite deozūm nequi
 cia vel pena suspendit vt inferio
 rē aīalis pte: id est corpū cū supiori
 bus. supiozē xō. i. animū cū inferio
 ribz habeat: z cū djs celestibz i pre
 seruiēte pūcti: cū hoibz at restri
 bus in pre dñante sint miseri. Cor
 pus quippe seruum est: sicut etiaz
 Salustius ait: animi imperio: cor
 porū fuitio magz vtimur. Adiūxit
 autē ille: alterz nob cū djs alterz cū
 beluis cōe ē: qm de hoibz loqbat:
 qbus sicut beluis mortale corpus
 est. Nā autē quos iter nos z deos
 mediatores nobis philosophi p
 uiderūt. possunt quidez dicere de
 animo z corpe: alterū nobis cum
 djs: alterz cum hoibus cōe est. s si
 cur dixi tanqz in puerū ligati atqz
 suspensi: seruū corpus cū djs bea
 tis: dñm animū cum hominibz mi
 seris hntes: parte inferiore exal
 tati: supioze deiecti. Unde etiam
 si quisqz propter hoc eos putauit
 rit immortalitātē habere cū djs.
 quia nulla morte sicut aīalium ter
 restrium animi eoz soluunt a cor
 pore: nec sic existimandū est corū
 corpus tanqz honoratozū eternuz
 vehiculum: sed eternum vinculū
 damnandozū

Ca. X.

Lotin certe nostre memo
 rie vicinis temporibus: pla
 tonē ceteris excellentē itel
 lexisse laudat. Ja cū de humanis
 animis ageret: pater inquit mise
 ricors mortalia illis vincula facie
 bat. Ita hoc ipm quod mortales
 sunt hoies corpe: ad misericordiā
 dei patris pūtere arbitrat est: ne
 semp huius vite miseria teneant
 hac misericordiā indigne iudica
 ta est iniquitas demonū: q in ani
 mi passui miseria non mortale sic
 homines: sed eternum corpus ac
 cepit. Essent qppe feliciores ho
 minibz si mortale cū eis haberēt
 corpe z cū djs bñm animū. Essent
 autē pares hoibz: sic cū animo mise
 ro saltem mortale cum eis habe
 re meruissent et corpe: si tamen

dierū salu
 stū in carili
 nario i pnc
 ipio. qui
 sic dē An
 mi iugio cor
 poris futi
 tio magis
 vtimur. al
 terū nobis
 cuz djs. al
 terū cōe est
 cū beluis.
 demoes ho
 cuz djs cōm
 cati.
 uenit qn
 tum ad bo
 nā dispōsi
 tionem cor
 poris. i. ad
 eternitatem
 corpe. vt
 parz et dif
 finitōe ipa
 s qm
 ad an dñi
 positionez
 solū conue
 niūt cū ma
 lis hoibus
 q sūt deteri
 ores et mis
 seriores qz
 boni homi
 nes. immo
 simplr sūt
 miseri. qd
 ps q debe
 ret eē supi
 or. scz an
 pēder deoz
 suz versus
 malos ho
 mies cuz q
 b puenit.

Ca. X.

a Loti

p n cer

te zc. i h ca

pi. pbat au

gust. q de

mōes n sūt

mī miseri

qta corpa

hnt eterna

Et facit hic duo. qz primo probat qd ex quo sunt animo passivi sunt eo ipso miseres. Adducit ho ad b diu... Plorini platonici que die vicinu tpbu sue memo...

acquireret aliquid pietatis vt ab erunis vel in morte re quiescerent. Hunc vero no solum feliciores hominibus non sunt animo misero: sed etiam miseres sunt ppetuo corporis vinculo. Non em aliqua pietatis z sapiencie disciplina pficientes: intelli gi volunt ex demonibus fieri deos: cum aptissime dixerit demones eternos.

Capitulum. XI. Sic quidem et anias d hominu demones ec: z ex hominibus fieri lares. laruas: et manes. Lares si meriti boni sunt: lemures si mali seu luruas: manes autem deos dicunt: sed incertuz est bonorum eos seu malorum esse meritorum. In q opinione quantam voraginem aperiant sectadis perditisqz moribus: quis no videat: si vel paululum attendat: qm quidem qualibet nequam fuerint homines: vel laruas se fieri dum opinantur vel dum manes deos tanto peiores fiunt quanto sunt nocendi cupidiores: vt etiam

Capitulum. XII. Ad nunc de his agimus: quos in natura propria descripsit inter deos et homines genere animalia: mente rationalia: animo passiva: corpore aerea: tempore eterna. Nempe cum prius deos in sublimi celo: homines autem in terra infima disinctos locis et nature dignitate secerneret: ita conclusit. Habet inquit inter bina anima: deos ab hominibus plurimum differentes: loci sublimitate: vite perpetuitate nature perfectioe: nullo in se ppinqz comunicatu: cu z habitacula summa ab infimis tanta

na fm istoz li. viij. etymologiaru. necromantici sut qd ru pcarioribz vident resuscitati mortui di nare z ad inu rogata respondere. ad qs su scitados cadavez sa quis aduic de quo etia loquit aug. s. li. viij. ca. xxxv. Tertio ibi. Laruas quippe zc. Arponit dictaz opi nionem quantuz ad laruas quas dixit demones no rios et hominibz factos. Isidorus ho li. viij. etymo logiarum idez dicat z addit. Qeorum natura eter rere parulos. et in angulis garru re tenebrosos. col dem vero demones vocat apulei us laruas z lemures. Dicit autem ovidius libro. v. de fastis. qz remuria dicta sunt festa que romulus anie fratris sue remi celebrauit. z a romanis in maio celebrata sunt. pcessu vero ipis mutata pma fra sez. r. in. l. dicta sut lemuria festa illa. et inde venit vt etiaz anime de functoz lemures diceret. lares aut appellatur du parit. z apuleius vocat lares generaliter oes anias bonas. z qs eudemones. id est beatos vel bonos demones esse dicit.

Quid ar sint manes fm apuleiu pz in pncipio h ca. qz quis alij p manes itelligat deos mortuoz. qz prate dicitur ee in luna z tra. vt pz p lucanū li. ix. De diffictoe ho aiaz diuerse sut opiones genliu. na apulei disti xit vno mo vt h parz. z labeo alio mo vt pater. s. li. q. ca. xiiij. z alij alio mo vt ibide dicit. z ideo p manes z lares etiam diuersi diuersa itelligunt. Ca. XII. Ad nunc de his agim. zc. In h ca. pbat aug. oes demoes ee malos seu miseros ex his q apulei attribuit dhs z hoibz qz abiuncte distiguit fm ipm. Et facit h duo na pmo pot dea apulei ex quibz pz qz ipe ista bina aialia. id ee dos z hoies distiguit tribus differentijs oppositis. Litus oppositonis vns pars competit dhs. et altera pars hominibus. Distinguuntur enim loci sublimitate. et eius opposito scilicet infimitate. cum habitacula summa que sunt. deorum. ab infimis que sunt hominum tanta intercapedo. id est spacium fastigij dispescat. id est separet vel diuidat. Distinguuntur etiaz eternita

Capitulum. XI. Sic quidem et anias d hominu demones ec: z ex hominibus fieri lares. laruas: et manes. Lares si meriti boni sunt: lemures si mali seu luruas: manes autem deos dicunt: sed incertuz est bonorum eos seu malorum esse meritorum. In q opinione quantam voraginem aperiant sectadis perditisqz moribus: quis no videat: si vel paululum attendat: qm quidem qualibet nequam fuerint homines: vel laruas se fieri dum opinantur vel dum manes deos tanto peiores fiunt quanto sunt nocendi cupidiores: vt etiam

Capitulum. XII. Ad nunc de his agimus: quos in natura propria descripsit inter deos et homines genere animalia: mente rationalia: animo passiva: corpore aerea: tempore eterna. Nempe cum prius deos in sublimi celo: homines autem in terra infima disinctos locis et nature dignitate secerneret: ita conclusit. Habet inquit inter bina anima: deos ab hominibus plurimum differentes: loci sublimitate: vite perpetuitate nature perfectioe: nullo in se ppinqz comunicatu: cu z habitacula summa ab infimis tanta

re. et eius opposi-
ro. cum illic sit. s.
apud deos eterna
vivaetas et inde-
fecta. hic autem se-
apud homines sic
vivacitas cadu-
ca et succisua. id
est succedens et tra-
siens. Distingui-
tur etiam beati-
tudine et eius oppo-
sitione cum ingenia
illa seorsum sint
ad beatitudinem
sublimata. hec autem
scilicet ingenia ho-
minum sunt ad mi-
serias infumata.
id est depressa.
Secundo ibi
¶ Hec hec et
na deorum et ho-
minum. et. phat
ex dictis propo-
sitionum. et arguit sic.
Demonibus sicut
puleum sunt me-
dij inter deos et ho-
mines. ergo medio
modo se habent
ad conditiones ho-
minum et deorum
quod potest du-
pliciter intelli-
gi. quia vel nec ha-
bent conditiones
deorum nec homi-
num. sicut illud quod
dicitur medij inter
duos extrema p. ab
negatione virtutis
et vel medietate
conditionum pre-
cipant virtutis.
¶ Verum est autem
quod quidam p. nam
oppositioem seu
contrarietate condi-
tionum. quod se sub-
limitatis et infimi-
tatis loci demoni-
bus medio modo se
habet sicut in ipso. quod non
sunt in loco super-
mo. nec in infimo.
sed in medio. seorsum
aere. Et id reitatur
in h. deus de alijs
duabus contrarietatis
quod videtur demones
sepabear ad p. ca

intercapedo fastigij dispe-
scat: et vivacitas illic eterna
et indefecta sit: hic caduca et
succisua **Ingenia** illa et ad
beatitudinem sublimata: hec
ad miserias infumata: hic ce-
lestia: ibi terrena video com-
memorata: contraria de dua-
bus nature partibus ultimis. id
est summis atque infimis. Na-
triaque opposuit de dijs lau-
dabilia: eadem repetiuit alijs
quidem verbis: ut eis alia tria
adversa et hominibus redde-
ret. **Tria** deorum hec sunt: loci
sublimitas: vite perpetuitas:
perfectio nature. Hec alijs ver-
bis ita repetiuit: ut eis tria
contraria humane conditionis
opponeret: cum et habitacu-
la inquit summa ab infimis
tanta intercapedo fastigij di-
spescat: quod dixerat loci subli-
mitate. **¶** Et vivacitas illic in-
quit eterna et indefecta sit:
hic caduca et succisua quod di-
xerat vite perpetuitate. **¶** Et in-
genia illa inquit ad beatitudinem
sublimata: hec ad miserias in-
fumata: quod dixerat nature per-
fectionem. **Tria** igitur ab eo po-
sita sunt deorum. id est locus sub-
limis: eternitas: beatitudo: et
his contraria tria hominum. id est lo-
cus infimus: mortalitas: miseria.
¶ Inter hec eterna deorum
et hominum: quoniam demones medi-
os posuit: de loco nulla est con-
trouersia. **In** sublimitate quippe
et infimam: medius locus apertus
sime habet et dicitur. **¶** Letera bi-
na restant: quibus cura atten-
tior adhibenda est: que ad imo-
dum vel aliena esse a demoni-
bus ostendant: vel sic eis distri-
buant ut medietas videatur ex-
poscere: sed ab eis aliena esse
non possunt. **¶** Non enim sic dicimus lo-
cum medium nec esse summum nec in-
fimum: ita demones cum sint aia-
lia rationalia: nec beatos esse nec
miseros: sicuti sunt arbutta
vel pecora: que sunt sensus versus
non expertia recte possumus

dicere **Quorum** generatio mentibus in
est aut miseros esse aut bea-
tos esse necesse est. **¶** Item non
possumus recte dicere: nec
mortales esse demones nec
eternos. **¶** Omnia namque vi-
uentia aut in eternum viuunt
aut finiuntur morte quod viuunt
Iam vero isto tempore eter-
nos demones dixit. **¶** Quid igitur
restat nisi ut hi medij de duo-
bus summis unum habeant
et de duobus infimis alterum
Nam si utraque de infimis habebunt:
aut utraque de summis:
medij non erunt: sed in alter-
utram partem vel resiliunt vel
recumbunt. **¶** Quia ergo his
binis sicut demonstratum est ca-
rere utrisque non possunt: ex-
ceptis ex utraque parte singulis
mediabuntur. **¶** Ac per hoc quod
de infimis habere non possunt
eternitatem que ibi non est:
unum hoc de summis habent: et
ideo non est alterum ad comple-
tam medietatem suam quod de
infimis habeant nisi miseriam.

Capitulum XIII

¶ **S**itraque sunt plonicos
sublimium deorum vel bea-
titudinis vel eterna beatitudo: ho-
minum vero infimorum vel miseria
mortalis vel mortalitas misera
Demonium autem mediorum vel mi-
sera eternitas vel eterna miseria.
¶ Nam et quibus illis que in defini-
tione demonum posuit: si eos
medios sic permittebat ostendit
quoniam tria dixit eos habere nobis:
cum genere animalia: quod mete-
rationalia: quod animo passiva sunt
cum dijs autem unum: quod tpe
eterna: et unum proprium quod
corpore aerea **¶** Quod igitur medij
quoniam unum habent cum summis: tria cum
infimis: **¶** Quis non videat reli-
cta medietate: quod tpe inclin-
tur et deprimat in infimam **¶** **S**ed
plane ibi etiam medij possunt ita in-
uciri: ut unum habeant proprium quod
est corpus aereum sic et illi de summis
atque infimis singula propria di-
corpus ethereum: hominesque

illaz **¶** **T**ripartitum non
at potest dici quod me-
dio non nec quando
videtur unum quod pre-
trierat utrisque
demones: et facit
do utraque alienam
et ipsi. quod tunc non
est nec nec tpa-
les: nec tpe nec mi-
seri. **¶** **S**ed sic habet ad il-
las ptes p. dicitur
trierat sic medi-
etas exposcit. ut
se habent medietate
illaz. i. duas ptes
illaz: **¶** **D**uas ptes
erat in quod vna co-
uentur cu dijs. et
aliam cu hoibus sicut
tu ad contrarietate
que in infimo et tpa-
le. **¶** **S**icut cu dijs
in vna pte p. trar
eratis se in infim
tate. **¶** **S**ed ad p. trarie
tate aliam que seorsum
ter beatitudinem
et miseriam coue-
niunt cum homi-
nibus in aliqua
pte eius. sed illa
non est beatitudo
cuz homines sicut
ipsum non sunt beati
ergo coueniunt cu
hoibus in miseria.
¶ **Ca. XIII**
¶ **S**itra
que sunt pla-
tonicos
et. **¶** **I**n
hoc ca. ostendit au-
gustinus quod esse me-
diationis quas a
puleius demones
attribuit quod ipsi se
miseri. **¶** **E**t facit b
tria. nam primo ostendit
ex diffinitione
demonum quam
dat apuleius. quod
ipse non posuit rona-
bilitate eos esse medi-
os in deos et ho-
mines. quod tamen
ipse conat esse face-
re ut p. s. li. viij
ca. xiiij. secundo ibi.
¶ **S**ed plane et.
¶ **O**stendit quod in
tra dicta diffini-
tione p. p. in e

dñ. videli
 cet fm na
 turam. Et
 ideo loqui
 tur Aug.
 hic etiam
 supra d me
 dio fm na
 turam vel
 eq̄litate ali
 quam et q̄
 distantiaz
 ab extrēis.
 ex quo vno
 mo q̄ pos
 sunt poni
 mediū p̄clu
 dit eos esse
 miseros. et
 p̄ cōsequēs
 fuisset esse
 malos. nā
 in demoni
 bus idem ē
 fuisse ma
 lus et ma
 lum. **Ar**
 no ibi
Si igit
 bñ et ostē
 dit q̄ dato
 q̄ sunt aliq̄
 eudemōes.
 id ē boni et
 beati dmo
 nes. tamē
 ipsi nō sūt
 mediū inter
 deum et ho
 mies. et lo
 quit de me
 dio sic p̄?
Ca. XI
Ar
 v et be
 at? et. In
 boc ca. bea
 tus Augu
 stinus inq̄
 rit an aliq̄
 homo pos
 sit esse me
 dius cōue
 nient et me
 diator iter
 deos et ho
 mines ali
 os. et quia
 h̄ videt de
 pendere ex
 questioe a
 lia ideo illā

terrenum: duo x̄o communia sunt
 oibus: q̄ genere sunt aialia et mē
 te rōnalia. Nam et ipse cum de dijs
 et hoibus loqueret. habetis inq̄
 bina aialia. Et nō solent isti deos
 nisi racionales mente perhibere.
 Duo sunt residua: q̄ sunt aīo pas
 sua: et tpe eterna. Quoz h̄bit vñū
 cū infinis: cū sūmis altez: vt pro
 portionali rōne librata medietas
 neq̄ sustollat in sūma: neq̄ in infi
 ma deprimat. Ipsa est autē illa de
 monū misera eternitas: vel eter
 na miseria. Qui em̄ ait anio passi
 ua etiā misera dixisset: nisi p̄ corū
 cultoribus crubuissz. Porro qz p̄
 uidentia summi dei: sicut etiā ipsi
 fatent nō fortuita temeritate regi
 tur mūdus nunq̄ esset istoz eter
 na miseria: nisi esset magna malī
 cia. Si igit beati recte dicunt eu
 demones: nō sūt eudemones q̄s
 inter hoies et deos isti in medio lo
 cauerunt. Quis ergo ē loc⁹ bono
 rū demonū: si supra hoies: infra de
 os: istis p̄beant adiutorū: illis mi
 nisteriū. Si enī boni et nīq̄ sūt p̄
 secto et beati sunt. Eterna autē be
 titudo medios eos esse non sinit.
 qz multū dijs cōpar: multumq̄ ab
 hoib⁹ separat. Unde frustra isti co
 nabunt ostendere quō demones
 boni: si et imortales sunt et beati: re
 cte mediū cōstituant inter deos et
 mortales ac beatos: et hoies mor
 tales ac miseros. Cū enī vtrunq̄
 habeat cū dijs: et b̄titudine scz im
 mortalitate: nihil aut̄ hoz cū hoī
 bus et miseris et mortalib⁹: quō nō
 potius remoti sunt ab hominib⁹
 dijsq̄ cōiūcti: q̄ inter vtrōsq̄ me
 diū cōstituti. Aunc em̄ mediū eēt
 si haberent et ipsi duo quedā sua si
 cū binis alterutroz: sed cū singu
 lis vtrōzq̄ cōmunia: sicut homo
 medium quiddā est inter pecora
 et angelos: vt qz pecus est aīal ir
 rationale atq̄ mortale: angel⁹ au
 tē aīal rōnale et imortale: medius
 hō esset inferior āgelis: superior pe
 corib⁹: habens cū pecoribus mor
 talitate: rōnem x̄o cū angelis aī
 mal rōnale mortale. Ita ergo cuz
 q̄rimus mediū inter b̄os immoz

tales: miserosq̄ mortales: hoc in
 uenire debemus: quid aut morta
 le sit beatū: aut imortale sit mi
 serum. **Ca. XIII**
Ar et beat⁹ et mortalis hō
 esse possit: magna est inf ho
 mines q̄stio. Quidā enī cōditōez
 suā hūilius ispererūt: negauerūt
 q̄ hominē capace esse b̄titudinis
 posse q̄ diu mortaliter viuit. Qui
 dā vero extulerunt se: et ausi sunt
 dicere sapiētie p̄potes: beatos eē
 posse mortales. Qd si ita est: cur si
 ipsi potius mediū cōstituant inter
 mortales miseros: et imortales
 b̄os: b̄tudinē h̄ites cū immoz
 talibus beatis: mortalitatez cum
 mortalib⁹ miseris. Profecto enī
 si beati sunt: inuidēt nemini. Naz
 quid miserius iuidētia: Et iō moz
 talibus miseris q̄ntū p̄nt ad cōse
 quendā b̄tudinē consulant vt
 etiam imortales valeant esse post
 mortem: et angelis imortaleb⁹ be
 atiq̄ coniungi. **Ca. XV**
Asit qd multo credibilis a
 et p̄babilis disputatur: oēs
 hoies q̄ diu mortales sunt: etiam
 miseri sint necesse est: querēdus
 est medius qui non solum hō vtz
 etiam deus sit: vt hoies ex morta
 li miseria ad beatam imortality
 tē huius mediū beata mortalitas
 interueniendo perducatur: quez ne
 q̄ non fieri mortalem oportebat:
 neq̄ p̄manere mortalem. Morta
 lis q̄ppe fact⁹ enō infirmata verbi
 diuinitate: sed carnis infirmitate
 suscepta: non aut p̄mansit in ipsa
 carne mortalis quaz resuscitauit
 a mortuis: quoniā ipse fruct⁹ ē me
 diatoris ei⁹: vt nec ipsi p̄pter q̄s li
 berandos mediator effectus ē: in
 p̄petua vel mortis carne remane
 rent. Proinde mediatorem inter
 nos et deum et mortalitatem habe
 re oportuit transeuntē: et beatitu
 dinem p̄manentē: vt per id quod
 transit cōgrueret morituris: et ad
 id quod permanet transferret ex
 mortuis. Boni igitur angeli inter
 miseros mortales: et beatos imoz
 tales mediū esse nō possunt: quia
 ipsi quoq̄ beati et imortales sunt.

primo po
 nit cum di
 ueritate o
 pinionum
 circa eaz. et
 ostendit q̄
 iuxta opi
 nionē vñā
 q̄ tñ minus
 videtur eē
 vera ratio
 nabili⁹ por
 nect q̄ hō
 aliquis me
 diaret iter
 deos et ho
 mines ali
 os q̄ de
 mones me
 diarent
Cap. XV
Asit qd multo credibilis a
 et p̄babilis disputatur: oēs
 hoies q̄ diu mortales sunt: etiam
 miseri sint necesse est: querēdus
 est medius qui non solum hō vtz
 etiam deus sit: vt hoies ex morta
 li miseria ad beatam imortality
 tē huius mediū beata mortalitas
 interueniendo perducatur: quez ne
 q̄ non fieri mortalem oportebat:
 neq̄ p̄manere mortalem. Morta
 lis q̄ppe fact⁹ enō infirmata verbi
 diuinitate: sed carnis infirmitate
 suscepta: non aut p̄mansit in ipsa
 carne mortalis quaz resuscitauit
 a mortuis: quoniā ipse fruct⁹ ē me
 diatoris ei⁹: vt nec ipsi p̄pter q̄s li
 berandos mediator effectus ē: in
 p̄petua vel mortis carne remane
 rent. Proinde mediatorem inter
 nos et deum et mortalitatem habe
 re oportuit transeuntē: et beatitu
 dinem p̄manentē: vt per id quod
 transit cōgrueret morituris: et ad
 id quod permanet transferret ex
 mortuis. Boni igitur angeli inter
 miseros mortales: et beatos imoz
 tales mediū esse nō possunt: quia
 ipsi quoq̄ beati et imortales sunt.

Possit autem medijs esse ageli mali: qz imortales sūt cū illis: miseri cū istis. His ptrari^o ē mediator bon^o: q̄ aditus eoz imortalitatē t̄ miserā t̄ mortalitē ad tps voluit t̄ beatus in eternitate psistere potuit. Ac sic eos t̄ imortales supbos et miseros noxios: ne p̄ imortalitatis iactantiā se ducerent ad miserā t̄ sue mortis humilitate et sue beatitudinis benignitate destruxit in eis quorum corda per suam fidem mundans: ab illoz immundissimā dñatione liberauit. Homo itaqz mortalis t̄ miser longe seiunct^o ab imortalibus t̄ beatis: qd̄ eligat mediuz p̄ qd̄ imortalitati t̄ beatitudini copuletur? **P**ossit delectare in demonū imortalitate miseruz est: qz possit offendere in xpi mortalitate iā nō est. **I**bi ḡ caueda est miseria sempiterna: hic mortimenda non est: que eē non potuit sempiterna t̄ beatitudo amanda ē sempiterna. **A**d hoc quippe se inposuit medi^o imortalis t̄ miser: vt ad imortalitatem beatā transire non sinat qm̄ in hoc psistit qd̄ ipedit: iā est in ipsa miseria. **A**d hoc at se interposuit mortalis t̄ beatus: vt mortalitate transacta t̄ ex mortuis faceret imortales: qd̄ in se resurgendo mōstrauit: et ex miseris beatos quia beatitudo nūq̄ ab ipso discessit. **A**lius est ergo medius malos qui separat amicos: alius bonus qui reconciliat inimicos. **E**t ideo multi sunt medijs separatores: qz multitudo q̄ beata ē vni^o dei participatōe fit beatā. **L**ui^o participatōis p̄uatione misera multitudo malorum angelozū: q̄ se opponit potius ad impedimentū q̄ interponit ad beatitudinis adiutorizū: t̄ etiā ipsa multitudo obstrepit qd̄ amō ne possit ad illud vnū beatificū pueniri: ad qd̄ vt perduceremur: nō multis h̄ vno mediatore op^o erat. t̄ h̄ eo ipso cui^o participatōe sum^o beati: hoc est verbo dei: nō facto sed per quod facta sunt omnia. **H**ec tamē ob hoc mediator est: quia verbum maxime quippe imortale et maxime beatum verbum longe est a

mortalibus miseris sed mediator: per quod homo coipso ostendēs vtiqz ad illud non solum beatorum: verū etiam beatificum bonum nō oportere queri alios mediatōres per quos arbitremur nobis pueniōis gradus esse molēdēs: qz beatus t̄ beatificus deus: factus princeps hūanitatē nostre: cōpendiū p̄buit p̄icipādē diuitatis sue. **H**ecqz em̄ nos a mortalitate t̄ miseria liberans ad angelos imortales beatosqz ita pducit vt eoz participatione etiā nos imortales t̄ beati simus. sed ad illā trinitatez cuius t̄ angeli participatione beati sūt. **I**deo qm̄ in forma serui vt mediator esset in fra angelos esse voluit in forma dei sup angelos mansit. **I**dem in inferioribus viavitē qui in superiorib^o vita. **Ca. XVI.**

Non enim vex ē qd̄ idē platonius ait: dixisse platonē nullus de^o misceat homini. **E**t hoc p̄cipuū eozum subūmitat^o ait esse specimen: qz nulla attrēctatōe hominū contaminant. **E**rgo demones cōtaminari fatent: t̄ idō eos a quib^o cōtaminant mūdare n̄ p̄t. omnesqz imūdi parit sūt: t̄ demones contrēctatōe hoim: t̄ homines cultu demonū. **A**ut si t̄ cōtrectari miseriqz hominibus: nec tñ contaminari demones p̄t: dñs p̄fecto meliores sūt: qz illi si misceantur cōtaminant. **H**ā hoc deozū dicit esse p̄cipuū: vt eos sublimiter separatos humana contrēctatio cōtaminare n̄ possit. **D**eū qd̄ sumū oim creatorē: quē nos vt rū deum dicim^o: sic a platone p̄dicari asseuerat: qz ipse sit solus qui nō possit penuria sermonis hūani q̄uis ratione vel modice cōphēdi: vix autē sapiētib^o vir^o: cuz se vigore animi q̄tū licuit a corpe remouerit: intellectū hui^o dei id qz intdū velut in altissimis tenebris rapidissimo coruscante lumē candidum intermicare. **S**i ḡ supra oīa de sum^o de^o intelligibili t̄ ineffabili q̄ dā p̄ntia t̄ si interdū: t̄ si tanqz rapidissimo coruscante lumē cādī dum intermicās adest tñ sapiētū

deo socrat^o tis qz null^o deus misceatur boi im mediatōe communitat cum homie. nec cōtūgitur homini. **L**ui^o raro est: qz dñi nulla cōtrēctatōe cōtaminantur hanc ratio nē seu cau^o sam improbat. **A**ugustinus in b̄ capitu. tri^o p̄liciter. et pater est^o prima. **S**e cundā p̄ntit ibi b̄ **D**eum q̄ dem t̄. q̄ e confirmatō et fortificatio p̄cedentis. **P**robat at discurredo per singulos sensus hominis qz nō oportet deos cōtaminari et cōtūctōe vt cōmunicatōe cuz homine. vt qz sensus sūt tales quib^o homo nō misceat. nec deo nec deo moni sicut gustus t̄ olfactus. vel si sint aliqui sensus vel alia operatio quibus deus contūgitur homini pura visus audit^o. t̄ etiā loquutio n̄ p̄t hoc deus

Phil. 2.

Ca. XVI.
Non enim vex ē qd̄ idē platonius ait: dixisse platonē nullus de^o misceat homini. **E**t hoc p̄cipuū eozum subūmitat^o ait esse specimen: qz nulla attrēctatōe hominū contaminant. **E**rgo demones cōtaminari fatent: t̄ idō eos a quib^o cōtaminant mūdare n̄ p̄t. omnesqz imūdi parit sūt: t̄ demones contrēctatōe hoim: t̄ homines cultu demonū. **A**ut si t̄ cōtrectari miseriqz hominibus: nec tñ contaminari demones p̄t: dñs p̄fecto meliores sūt: qz illi si misceantur cōtaminant. **H**ā hoc deozū dicit esse p̄cipuū: vt eos sublimiter separatos humana contrēctatio cōtaminare n̄ possit. **D**eū qd̄ sumū oim creatorē: quē nos vt rū deum dicim^o: sic a platone p̄dicari asseuerat: qz ipse sit solus qui nō possit penuria sermonis hūani q̄uis ratione vel modice cōphēdi: vix autē sapiētib^o vir^o: cuz se vigore animi q̄tū licuit a corpe remouerit: intellectū hui^o dei id qz intdū velut in altissimis tenebris rapidissimo coruscante lumē candidum intermicare. **S**i ḡ supra oīa de sum^o de^o intelligibili t̄ ineffabili q̄ dā p̄ntia t̄ si interdū: t̄ si tanqz rapidissimo coruscante lumē cādī dum intermicās adest tñ sapiētū

contaminabit. et hoc probat speculiter de visu. pmo quo ad sumum deum q omnes alios deos p dicit fm Platonem. Nam de isto deo dicit Apuleius quia doctrinam platonis ipse se videri pot ab hominis intellectu aliquo modo videlicet per modum quo visu corporali concuscatio videtur. scilicet rapit et in transitu. no enim sic q concupiscen datur vel visus mentis in eo figuratur. r tam deus sumus non contaminatur. Secundo quo ad deos alios scilicet dios pura si dera que plato et etiam Apuleius posuit deos esse qui corporali oculo vident. r tamen non contaminantur. Duo ad alios vero sensus patet satis in sententia Augustini. **Ter** tio ibi. **C** **U**iro: autem plurimum tam r. potest tertia ratio: ne qua improbat dictum apuleij. r primo ponit suam rationem contra illud quod dicit apuleius de concuscatioe corporali deorum r patet in principio huius capituli. **Lo** quitur autem de attractione vel contrectatione corporali cum tamen loquamur de beata vita et rebus intelligibilibus. que fm ipsum corporalia cuncta transcendunt.

mentibus cum se quatuor licuit a corpore remouerunt. **N**ec ab eis contaminari potest: quod est quod isti dii propterea constituunt longe in sublimi loco ne contrectatione contaminentur humana: quasi corpora illa etherea tactu tantum quam aut humano et non etiam visu praemiari. Porro si non contaminantur sidera cum videntur quasi deos omnes visibiles dicitur: nec demones hominum contaminantur aspectu: quis de proximo videatur. **A**n forte vocibus humanis praemiarentur: quod acie non contaminantur oculorum: et ideo demones medius habent per quas eis voces hominum nunciantur: a quibus longe absunt ut in contaminatissimi pferuerent. **Q**uid iam de ceteris sensibus dicatur. **N**on eis olfaciendo contaminari vel dii possent si adessent: vel cum adsunt demones per viuum corporum vaporibus humanorum si tantis sacrificiorum cadaverinis non contaminantur nidoibus. **I**n gustandi autem sensu nulla necessitate reficiende mortalitatis vrgent: ut fame adacti: cibos ab hominibus querant. **T**actus vero in parte est. **N**am licet ab eo potissimum sensu contrectatio dicitur videatur: hactenus tamen si vellent miscerentur hominibus: ut viderentur et ab hominibus viderentur: audirentur et audiretur. **A**ngedi autem quod necessitas. **N**am neque homines id concupiscere auderent: cum deorum vel demonum bonorum conspectu vel colloquio fruerentur. **E**t si iratum curiositas progredere vellet quoniam pacto quod sperare possent iuuat tangere deum vel demonem: quod nisi captum non potest passerem. **U**idendo igitur visibus se prebentem loquendo et audiendo: dii corporali misceri hominibus possent. **H**oc autem modo demones si miscerentur ut dixi et non contaminantur: dii autem contaminantur si miscerentur: in contaminabiles dicuntur demones: et contaminabiles deos. **S**i autem contamina-

tur et demones: quod conferunt hominibus ad vitam post mortem beatam quasi contaminati mudare non possunt ut eos mundos diis in contaminatis possint adiungere: inquit quasi et illi medij constituti sunt. **A**ut si hoc eis beneficium non conferunt: quod potest hominibus demonum amica mediatio. **A**n ut per mortem non ad deos homines per demones traferantur: sed simul viuunt utriusque contamiati. ac per hoc neutri beati. **N**isi forte et quis dicat more spogiaz vel huiusmodi reum mudare demones amicos suos: ut tanto ipsi sordidiores fiat: quanto sunt homines eis velut tergenibus mundiores. **U**t si ita est contamiatio dium miscerentur demonibus: quod ne contamiarentur hominum propinquitate contrectationeque vitarentur. **A**n forte dii possent ab hominibus contaminatos mudare demones: nec ab eis contamiari: et eo modo non possent et homines. **Q**uis talia sentiat nisi quem fallacissimi demones deciperunt. **Q**uid quod si videri et videre praemiari. **U**identur ab hominibus dii quasi visibiles dicitur: clarissima in diuinitate cetera sidera: tutioresque sunt demones ab ista hominum contamiatioe quam non possent videri nisi vellet. **A**ut si non videri possent contamiari: negent ab istis clarissimis in diuinitate lumibus quasi deos opinantur videri homines: cum radios suos terras usque predaunt. **Q**ui tamen eorum radij per quas diffusi in mundum da in de non contamiantur: et dii contamiarentur si hominibus miscerentur: etiam si essent necessarii in subueniendo praeter. **N**am radijs solis et lune fra contingit: nec ista contamiatio luce. **U**iro: autem plurimum tam doctos homines quod circa corporalia et sensibilia que per incorporealia et intelligibilia postponenda iudicauerunt: cum agitur de beata vita corporali contrectationem facere merentem. **U**bi est illud plotini ubi ait fugiendum est igitur ad clarissimam praesentiam et ibi patere tibi omnia. **Q**ue igitur clarissimis inquit aut fuga nisi si deo fieri. **S**i ergo deo tanto similior quanto quisque sit propinquior: nulla est ab illo alia longinquitas quam eius dissimilitudo. **I**ncorporealis vero illi eterno et incommutabili: tanto est animae hominis dissimilior quanto reus ipsalium mutabiliumque cupidior.

Secundo ibi. **U**bi est illud plotini ratio nem suam confirmat per dicitur plotini quod platonem op me intellexit. ut patet supra capitulo. **I**psa vero cum dixisset fugiendum igitur est ad clarissimam patriam scilicet cet celestes et ibi patere id est patrebunt tibi omnia. statim quasi seipsum redarguens. **Q**uia dicitur fugiendum est. quod si esset opus fuga corporali. sic fugit in nauis per mare. subiungit. **Q**ue igitur clarissimis inquit fugam nisi si militem deo fieri. quod si diceret. si vis ad clarissimam patriam perire non indiges clarisse aut fuga aliqua corporali. sed sufficere deo similes fieri. **A** hoc dicitur plotini probat augusti. quod esse proprium deorum et miscerentur id est. conui-

gi deo non a
ep pfecta
tionem co
porale sed
per affini
latione ad
ipm. Caro
aut qd deo
e similio q
to a corpali
bus remo
tio.

Ca. XVII

De
vita
net.
In b ca
pi. ondit q
in xpo me
diatorez ha
bem? couet
entissimuz
q r cotami
nari no pos
sit r rami
natos mun
dare possit
r sic eos q
prius erant
imudi deo
mundo cor
pulare.

Ca. XVIII

Alli
f aut
illi.
In b ca
pirula claz
ep toru. et
piz itentio
augustini.
nec indiget
expositioe.

Ca. XIX

Ad ne
f de vcr
bis rē. In
b ca. augu.
incipit age
re de bonis
angelis r on
dere primo
quo diffe
rat a malis
angelis. rā
in re qd i no
mie. ondit
ho spalter
quo qdā co
ru q demon
nes colunt
nobiscū cō

De vt sanet qm. **Ca. XVII**
b imortali puritati que in sum
mo est ea q in imo sunt mor
talia r imūda cōuenire nō possūt:
opus est quidē mediatore nō tñ ta
li qui cor? qdez habeat imortale
ppinquū sūmis. ai m aut morbidū
similē infimis. q morbo nobis inui
deat poti? ne sanemur: q adiuuet
vt sanemur: s tali q nobis infimis
ex corpis mortalitate coaptat? im
mortali spūs iusticia p quā nō loco
ruz distantia s similitudinis excel
lentia mansit in sūmis: mundādis
liberandisq nobis vere diuinum
prebeat adiutorium. Qui pfecto
incōtaminabilis deus absit vt cō
taminationē timeret ex hoīe q in
durus ē: aut ex hoīb? inter quos i
homine puerfat? ē. Nō ei qua sūt
hec interim duo: q salubriter sua i
carnatōe mōstrauit nec carne pos
se cōtaminari verā diuinitatē: nec
ideo putandos demones nobis eē
meliores quia non habēt carnem.
hic ē sicut eū pdicat sancta sc̄ptu
ra mediator dei r hominū hō xps
iesus: de cui? diuinitate qua patri
est semp equalis: r hūanitate qua
nobis fact? ē similis: nō hic loc? ē vt
cōpetenter pro nra facultate dica
mus. **Ca. XVIII**
f **Alli** aut illi fallacesq medi
a atores demones q cū per
spiritus imūdiciam miseri ac mali
gni multis effectib? clareant: per
corpaliū tñ locoꝝ interualla r p ae
reoz corpoꝝ leuitatē: a p uectu a
nimoz nos auocare atq auertere
moliuntur: non viam prebent ad
deum: sed ne via teneatur impedi
unt: qñ quidem r in ipsa via cor
porali q falsissima est r plenissima
erroris: qua non iter agit iusticia:
quoniā non p corpalem altitudi
nem: sed p spiritalem hoc est incor
poralē similitudinē ad deum debe
mus ascendere: in ipa tñ corporalī
via qd demonū amici p elementoz
gradus ordinant inter ethereos
deos r terrenos hoīes aereis de
monibus medijs constitutis. hoc
deos opinantur habere p cipuū vt
ppter hoc interualluz locoꝝ con

tractatioe nō contaminentur hu
mana. Ita demones contamina
ri potius ab hominib? q homines
mundari a demonibus credunt: r
ideo ipsos cōtaminari potuisse: ni
si loci altitudine munitur. Quis
tam infelix est vt ista via mundari
se existimet vbi homines contami
nantes: demōes contaminati: dū
contaminabiles predicantur r nō
potius eligat viam vbi contamina
tes magis demones euitentur: et
ab incontaminabili deo ad in eun
dam societatem incontaminatoꝝ
angeloz: homines a contaminati
one munnētur. **Ca. XIX**

Ad ne de verbis etiaz nos
f certare videamur: qm nō
nulli istoz: vt ita dixeriz: de
monicalaz: in qbus r labeo ē: col
dem phibent ab alijs angelos dici
quos ipi demōes nūcupant: tā mi
hi de bonis angelis aliquid video
differendū: quos isti esse nō negāt
sed eos bonos demōes vocare q
angelos malunt. Hos aut sic scri
ptura loquit fm quā xpiani sum?
angelos quidē partim bonos: pri
malos: nūq? vero bonos demōes
legimus. Sed vbi cūq? illarum lit
terarum hoc nomen positum repi
tur: siue demones siue demonia di
cantur: non nisi maligni significan
tur spiritus. **Et** hanc loquēdi cō
suetudinē intantum populi vsq? q
q secuti sunt: vt eoz etiam qui pa
gani appellatur: r deos multos ac
demones colendos eē contendūt
nullus vō sit taz litteratus r doct?
qui audeat in laude vel scruo suo
dicere: demonē habes: s quilibet
hoc dicere voluerit: nō se aliter ac
cipi q maledicere voluisse dubita
re non possit. **Que** igitur nos cau
sa cōpellit: vt post offensionem au
rum tam multarum: vt tā pene sint
omniū q hoc verbum nisi in malā
ptem audire consueuerūt: qd dixi
mus cogamur exponere: cum pos
sim? angeloz noīe adhibito: ean
dem offensionem q noīe demonuz
fieri poterat euitare. **Ca. XX**

Clāq? etiā ipa origo huius
q nominis si diuinos intuea

ueniūt in re
q ad h q cō
fucit bonos
āgelos esse
quāuis dis
crepēra no
bis in noīe
Et facit in
b ca. duo.
q? pmo po
nit sententi
am labeōis
r piz totuz
de istolabe
one dictuz
fuit. s. li. ij.
ca. i. iij. **Et**
etiā li. viij.
ca. iij. sc̄do
tibi.
b **Et** hāc
loquēdi rē.
ondit q? no
ster modus
loquēdi quo
sc̄z p demo
nes nō iret
ligim? nisi
malignos
spirituz tē
dus ē poti
us q labeo
nis. q ma
gis couenit
cū oī p sue
tudine: lo
quentū eti
am gentiliū
q mod? lo
quēdi la
beonis.

Ca. XX

Clā
q qd eti
am ipa ori
go rē. In b
ca. ostendit
augustinus
ex origie hu
tus noīe de
mon qd ipm
cōgruit ma
lis angelis
poti? q bo
nis. et hoc
probat. qd
hoc nomen
iponit a sci
entia cū sit
grecū. nam
interpretat
tur in lati

Ibi. 2.

x

no peritus
vel sciens.
Scientia
vero potius
nominant
mali spiri-
tus q̄ boni
et hoc ppter
effectuz sci-
entia. qui ē
inflatio et
superbia.
quem effe-
ctum in bo-
nis spiri-
bus impe-
dit caritas.
In mal' vō
impedimē-
tuz non ha-
bet.

1. Cor. 8.

mur libros aliquid affert cognitio-
ne dignissimū. Demōes em̄ dicun-
tur (qm̄ vocabulū grecū ē. ob sciē-
tiam noiati. Apostolus autem spū
sancto locutus ait. Scientia inflat
caritas vō edificat. Quod recte
aliter nō intelligit: nisi sciētia: tūc
prodesse cū caritas inest: sine hac
aut inflare. i. in supbiaz inanissime
quasi ventositate extollere. Est ḡ
in demonib' scia sine caritate. et iō
tam inflati. i. tā supbi sūt: vt hono-
res diuinos et religiōis seruitutez
quā vō deo debent sciūt: sibi satege-
runt exhiberi: et q̄rū p̄nt: et apud q̄s
p̄nt: adhuc agūt. Contra supbiā por-
ro demonū q̄ p̄meritis possideba-
tur gen' hūanū: dei hūilitas que i
xpo apparuit: quantā virtutem ha-
beat: anime hominū nesciūt imū-
dicia elatōis inflare: demonibus si-
miles supbia nō scia. **Ca. XXI.**

Ca. XXI.

Ps.
autē
Luce. 4.
demonos.
et. In b' ca-
pitulo ostē-
dit beat' au-
gustinus q̄
mō demōel
sciētia ac-
quirunt. et
tamē se nō
habere cari-
tatem ostē-
dunt.

Ps. autē demones etiā hoc
ita sciūt: vt eidē dño infirmitatē
carnis iduto: dixierint:

Quid nobis et tibi iesu nazarene:
Venisti ante tps p̄dere nos: Cla-
rū est in his verbis: q̄ in eis et tāra
sciētia erat: et caritas nō erat. Pe-
nā quippe suā formidabant ab illo
nō in illo iusticia diligebant. Can-
tū vero eis innotuit quātū voluit
tantū autē voluit quātū oportuit:
Sic innotuit nō sicut āgelis san-
ctis qui ei' fm̄ id qd̄ dei verbū est:
participata eternitate p̄fruitur s̄
sicut eis terrēdis innotescēdū fuit
ex quoq̄ tyrānica quodāmo pote-
state fuerat liberaturus p̄destina-
tos in suū regnū: et gloriā semp ve-
racē et veraciter sempiternā. In-
notuit ergo demonib' nō p̄ id qd̄ ē
vita eterna et lumen incōmutabi-
le qd̄ illuminat pios: cui viuendo
p̄fidē q̄ in illo est corda mundant:
sed p̄ quedam temporalia sue vir-
tutis effecta et occultissime signa p̄-
sentie: que angelicis sensibus etiā
maligno: um spirituum potius q̄
infirmitati hominum possent esse
conspicua. Deniq̄ quando ea pau-
lulum sup̄primenda iudicauit: et a-
liquanto altius latuit: dubitauit d̄
illo demonuz princeps. eūq̄ tem-

Ca. XXII.

Is.
angelis et.
In hoc ca-
pitulo ostē-
dit au-
gustin' dif-
ferentiam i-
ter bonos
angelos et
malos. oñ
dit autem
q̄ differēt
bout a ma-
lis tam per
caritatē q̄
per sciētie
et noticie
claritatem.

ptauit an xps esset explorās: quā-
tū se tēptari ipse pmisit: vt hoicm
quē gerebat ad n̄re imitatiois tpa-
ret exēplū. Post illā vō tēptatōez
cū angeli sicut scriptū est ministra-
bāt ei: boni vtiq̄ et sci: ac p̄ his
spiritib' imūdis meruēdi et tremē-
di: magis magisq̄ innotescēbat d̄
monib' quantus esset: vt ei iuben-
ti q̄uis in illo contēptabilis vide-
ret carnis infirmitas resistere nul-
lus auderet. **Ca. XXII.**

Is. igit' angelis bōis oīs
corpaliū t̄paliūq̄ rex sci-
entia: q̄ inflant demones
vilis est: nō q̄ eaz ignari sint: s̄ q̄
illis dei q̄ sanctificant caritas ca-
ra ē: p̄ cui' nō tm̄ incorpali: verum
etiā incōmutabili et ineffabili pul-
critudine: cui' sancto amore inar-
descūt: oīa que infra sunt: et qd̄ il-
lud est: nō sunt: seq̄ ipsos inter il-
la p̄temnūt vt ex toto q̄ boni sunt
eo bono ex quo boni sunt p̄fruan-
tur. Et ideo certi etiā t̄palia et mu-
tabilia ista nouerūt: qz eorum p̄n-
cipales causas in vbo dei p̄spiciūt
p̄ qd̄ fact' est mūdus: qd̄ causis q̄
dā pbant: qdā reprobant: cuncta
ordinant. Demones autē nō eter-
nas tēporū causas: et quodāmo do-
cardinales in dei sapia p̄tēplatur:
sed q̄rūdā signoz nobis occultoz
maiore expiētia mltō plura q̄ ho-
mines futura p̄spiciūt: dispositio-
nes q̄ suas aliq̄ p̄nunciāt. Deni-
q̄ sepe isti nunq̄ illi oīno fallūtur
Aliud ē enī t̄paliū t̄palia: et muta-
bilib' mutabilia p̄iectare: eisq̄ tē-
poralē et mutabile modū sue volū-
tat' et facultat' iserere: qd̄ demōi-
b' certa rōne pmissū ē: aliud autē i-
etnis atq̄ incōmutabilib' di legi-
b' q̄ in ei' sapia viuūt mutatōnes
tpm̄ p̄uidere: deiq̄ volūtate q̄ tā
certissima q̄ potētissima est diuini
spūs ei' p̄ticipatōe agnoscere: qd̄
scis āgel' recta discretōe donatū
ē. Itaq̄ nō solū etni: v̄ et etiā bti s̄-
bonū autē q̄ bti sunt: de' illis est a q̄
creati sūt. Illi' q̄ppe indecliabilis
p̄ticipatōe et p̄tēplatiōe p̄frunūt.

Is. si platōici **Ca. XXIII.**
malūt deos q̄ demones di- a

Capitulu. Dat. 4.

XXIII.

Os.

si pla.

rom.

Dat. 4.

ci malunt.

et. In hoc

capit. p̄tra-

erat beat'

aug'. disse-

rentiam in-

ter bonos

angelos et

malos. et

etiaz opini-

ones plato-

nicorū d̄ bo-

nis āgelis

Et facit b

duo. quia

p̄rio ondūt

quomō no-

biscū cōue-

niūt et dif-

ferunt. Se-

cūdo huic

libro sinez

iponit. ibi.

Hūc ita

liber et.

In prima

vo gre fac-

tria. nā p̄i-

mo ostēdit

quomō po-

sitio plato-

nicorū q̄ bo-

nos āgelos

vocant de-

os. sab vi-

no deo fac-

ctos possit

iusticie taz

q̄ ad rez q̄

etiaz ad vo-

cē. Et autē

hec postio

platōis in-

thimeo. li-

h. et s̄s. cō-

cordat etiā

i modo lo-

quendi cuz

sacra scrip-

tura q̄ quā

doq̄ demo-

nes. quan-

doq̄ vero

bonics de-

os vocat.

Seco ibi. **Ueritatem** cuius a nobis. et soluit quamdam dubitationem in eadem. ut dicitur ex qd boies aliq di appellati sunt in sacra scriptura eo qd sunt de populo dei. que no magis age liboni qui sunt beati et imortales di appellati sunt. cu magis eis conueniret sic appellari. **Ca. 10** e dicit augustinus. ne in ma crederet excellen tia angelo nu pp qua boies colerent eos ta qd deos suos. unde et si appellari possent di p pncipalibz. sicut et boies appellati. in di boim n pnt dici si cur dmoes di gentiu appellatur quia a genibus coluntur.

Tertio ibi **Illo** qd nos. et ostendit in quo platonici a nob qd ad ea qd angelis bonis tenent discordant. **Intelligit** hoc per

cere eisq annumerare qd a sumo deo pditos deos scribit. eorumz au- croz. et mgt pla to: dicat qd voluit. n eni cu eis d xboz p trouerfia labo randu e. **Sicni** eos sic imortales allerut vt tñ a sumo deo factos: et si n p seipos s ei a q facti sut adhe redo: btos ee dicut: hoc dicunt q dicim q libet eos nomie appeller. **Hac aut** platonicoz ee sniam siue oim siue melioz: in coz lris iueniri pot. **Na** et de ipo noie q hmoi im mortale bramaq creaturam deos appellar: ideo inf nos et ipos pene nulla dissensio e: qz et in nris sacrlris legit: **De** deoz dñs locur est. **Et alibi.** Confitemini deo deoz. **Et alibi.** Rex magnus sup oes deos. **Illud aut** vbi scriptum e. **Terribilis** est sup omnes deos: cur dicitu sit deinceps ostendit. **Sequitur** eni: **Qm** oes di gentiu demonia dñs aut celos fecit. **Sup** oes g de os dixit: sed gentiu id est quos ge tes pro dijs habent: que sunt dmo nia: ideo terribilis sub quo terro redio dicebant. **Veniisti** an tps p dere nos. **Illud** xpo vbi dicit: deus deoz: no pot intelligi deus de monioz: et rex magn sup oes deos: absit vt dicat et rex magn sup oia demonia. **Sz** hoies qm plo dei: eadez scriptura deos appellat. **Ego** inqt dixi di estis et filij excel si oes. **Pot** itaqz intelligi hoz deo ru deus q dicitur est deus deoz: et sup hos deos rex magnus: q dicitur et rex magnus sup oes deos. **Ueritatem** cu a nobis qrit: si homies dicti sut di: qm plo dei sut que p angelos vel p boies alloqtur de: qto magis imortales eo noie digni sunt: q ea fruunt bntudie: ad qua deu coledo cupiut hoies puenire: **Quid** respondebim nisi no frustra in scripturis sanctis expssi us hoies nucupatos deos q illos imortales et btos: qb nos eqles futuros in resurrectoe pmittitur ne scz p illoz excelleniam aliquez eoz nobis stituere deu infidelis auderet ifirmitas: **Qd** in hoie facile e euitare. **Et** euidentius dici debuerut hoies di in plo dei: vt

certi ac fides fieret: esse eu deu suu: q dicitur est de deoz: qz et si ap pellenf di imortales illi ac b. i q i cellis sunt: no tn dicti sunt di deoz id e di hoim in plo dei constituto ru: qbus dictu est. **Ego** dixi di estis et filij excelsi oes. **Hinc** e qd ait apo stolus: **Et** si sunt q dicant di: siue in celo siue in terra: sicuti sunt di multi et dñi multi: nobis tñ vn de us pf: ex q oia: et nos in ipo: et vn dñs iesus xps p que oia: et nos per ipm. **Non** mltu g de noie discepta dum e cu res ipsa ita clara sit vt a scrupulo dubitatis aliena sit. **Il lud** xpo q nos ex eoz imortalium btos numero missos angelos ee dicim q dei volutate hoib annuci arer: illis aut no placet: qz hoc mi nisteriu no p illos qd deos appella r: i imortales et btos. s p dmoes fieri credunt: qd imortales tñ no etiã btos audet dicere: aut certe ita imortales ac btos: vt tñ demon es bonos si deos sublimiter col locatos: et ab huana pteccatione semotos. qd uis nois p trouerfia vi deat: tñ ita detestabile e nome de monu: vt hoc modis oib a sancts angelis nos remouere debeam. **Huc** g ita liber iste claudat vt sci am imortales ac btos quolibet vocent q tñ facti et creati sunt me dios no ee ad imortalitate bntu dine pducedis mortalib miseris: a qb vtraqz differentia sepantur. **Qui** aut medij sut com hndo im mortalitate cu supiozib: miseriaz cu inferiorib: qm merito malicie sut miseri: bntudine qua si hnt in uidere nob pnt potius q prebere. **Und** nihil hnt amici demonu qd nob dignu offerat cur eos taq ad iutores colere debea: qd poti vt deceptores euitare debe. **Quos** aut bonos et io no solu imortales: vextia btos deoz noie sacrl et sa crificijs ppter vita bram p morte adipisceda coledos putat: qlescu q illi sint et qlibet vocabulo digni sint: nos eos velle p tale religiois obsequz nisi vnu deu coli a q crea ti et pncipaloe bnti sut: adiuuare ipo i seqnti libro diligenti differet.

platonico apuleiuz et suos seq ces. cuius o pinto d me datione de monu rep **Ps. 81.** bata e dis fufetam in **1. Coz. 8.** h libro q etiaz supra libro. viij. **Nunc** ergo et im ponit fine bute libro. cōtinuans ea que di cta sunt in h libro ad ea que dice da sunt i li bro primo sequenti.

Ps. 49.
Ps. 135.
Ps. 94.
Ps. 95.
Ibidem.
Mat. 8.
Ps. 81.